

50 ÉVES A MONTEVERDI KÓRUS KÖTELES GYÖRGY ÍRÁSAI

I.

A BUDAPESTI MONTEVERDI KÓRUS A SZERVITÁKNÁL ÉS A SZENTIMREVÁROSBAN

Az immár 51 éves Budapesti Monteverdi Kórus a főváros 150. születési évfordulója, azaz Pest, Buda és Óbuda egyesítésének 150. évfordulója tiszteletére, Monteverdi és Mozart műveiből összeállított műsossal örvendeztette meg népes hallgatóságát. 2023. április 22-én a belvárosi Szent Anna-templom intim félhomályában, 23-án pedig a Villányi úti Szent Imre templom fényes-tágas terében szólaltak meg a XVII. század első felének és a XVIII. század végének reprezentatív egyházzenei kompozíciói. A közöttük feszülő időtávot mintegy megfelezték, a két mester műveit ismeretlen salzburgi zeneszerző 1700 körül keletkezett toronyzeneje választotta el – kötötte át, - két tétel, melyet a Borsódy László vezette, historikus hangszereken (kópiákon) játszó Sonatores Pannoniae remek előadásában hallhattunk

A műsor első, a kórust alapító és munkáját 51 év óta irányító Kollár Éva által vezényelt részében – mintegy vesperás-kivonatként – két Monteverdi-mű szólalt meg. A *Laudate pueri Dominum* kezdetű (a Vulgata számozása szerint 112.), 1641-ben publikált zsoltár ötszólamú, continuo-kíséretes kompozíció, előadását a monumentalitás, széles ívelés, a zárlatok nyugodt kicsengetése jellemezte, de könnyed mozgékonyosság is, amikor a zenei anyag úgy kívánta. Ezután himnusz következett, a Mária-vesperás lírai színekben bővelkedő *Ave maris stella*-tétele. A sokstrófás mű változatos megfogalmazása zeneszerzői és előadói bravúr is, utóbbi megvalósulásában egyaránt részes az énekkar és a részben historikus hangszereken közreműködő kamarazenekar (koncertmester az egyházzenei színtéren is jól ismert Rónaszéki Tamás, valamint a continuo játékosok: Maróth Bálint és Krasznai Gáspár.) „A nagyság roppant ritmusa”, „nagy árnyékok zenéje” – írja Monteverdi alkotásairól Szabolcsi Bence; Kollár Éva irányításával árnyékok és fények, nagyság és bensőségesség egyaránt maradéktalanul érvényre jutottak.

A Mozart-műveket a Monteverdi Kórossal régóta kapcsolatban álló Czifra János, a Salzburgi Székesegyház zeneigazgatója vezényelte. „Vendégként” – de mégsem egészen, hiszen pályája első éveiben a Szent Imre-templom karnagya volt, tehát, legalábbis az április 23-i, vasárnapi koncertre igazán „hazaérkezett”. A keze alatt az ének-és zenekar előadásában és kiváló énekes szólisták: Vámosi Katalin, Danku Eszter, Káplán György, Horváth Csaba közreműködésével megszólaló Mozart-művek egyetlen quasi-mise tételsorozattá álltak össze: a *Koronázási mise* Kyrie-Gloria tételpárja után mintegy evangéliumi szonátaaként a *C-dúr templomi szonáta* (KV 278) hangzott fel, a Credo és a Sanctus közé, offertoriumként (és hangulati ellenpontként) ékelődött a *Laudate Dominum*-motetta (KV 339), a ciklust az Agnus Dei, majd ráadás- avagy communióként az *Ave verum corpus* zárta. Czifra János dirigálásának – dirigensi egyéniségének – fontos jellemzője a szilárd vonalvezetés, a nagy egész diktálta fegyelem, mely Kyriétől a Dona nobis pacemig fogta össze a kompozíció-sorozatot. (A Dona nobisra a közönség részéről következő lelkes tetszésnyilvánítás az *Ave verumot* elválasztotta az előzményektől.) Megragadó liturgikus pillanat volt mindkét koncerten a Gloria-tétel gregorián intonációja, amelyet Tóth László, a Budapesti Monteverdi Kórus korábbi énekese szólaltatott meg.

A hallgató méltán rácsodálkozhat a kórus biztos stílusismeretére, felkészültségére, odaadására, amelyről a kétféle zenei világ megidézése során ezúttal is bizonyoságot

tett. Rácsodálkozhat a vezetőkanagyra, akinek életműve ez az énekkar – jobban mondva, életművének fontos része, a Vendel utcai gimnázium, a Szent Imre városi zeneiskola, a Budai Tanítóképző, az ELTE, majd a Zeneakadémia falai között kifejtett munkássága mellett. Hogy mi mindent jelent, mi mindent tud, mi mindent teljesített, hogyan él ez az együttes, és hogyan élnek ők együtt, énekkar és karnagya, arról némi fogalmat alkothat magának, aki belelapoz a Budapesti Monteverdi Kórus tavaly megjelent jubileumi emlékkönyvébe. 51 év... az énekkarnak immár halottai is vannak: egyiküknek, Csicsely Csongor tenorista emlékének is szentelték a mostani rendezvényeket. Emlékeztek továbbá a közelmúlt nagy halottjára, Párkai Istvánra, akinek művészete, pedagógiája, embersége, gesztusai és szavai generációk zenélésében, tanításában, minden megnyilvánulásában élnek, és élnek tovább – egykori növendékei: Kollár Éva és Czifra János művészetében is –, már mindörökre a magyar zene épületének szegletköveiként.

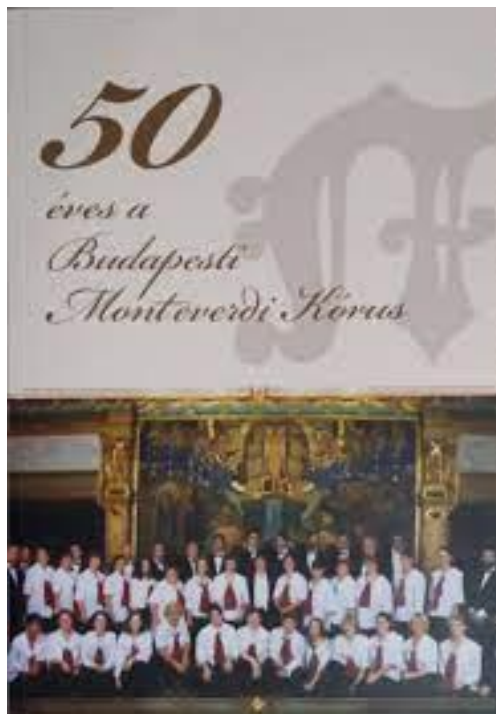
Kollár Éva | karnagy - Akadémikusok

A két-alkalmas rendezvénysorozat a Nemzeti Együttműködési Alap, a Nemzeti Kulturális Alap, a V. kerület Belváros-Lipótváros Önkormányzata és a Budapesti Monteverdi Kórus Alapítványa és a Belvárosi Szent Anna templom igazgatósága támogatta; a hallgatóság támogatását a rendezők a 22-i alkalmon a Kárpátaljáról menekültek számára kérték.

Az istentiszteleti struktúrát idéző hangversenyeket Kollár Éva, illetve Csányi Tamás (a Szent Imre-templom regens chorijsa) gondolatai vezették be. Ami és amilyen módon megszólalt ezen a két hangversenyen, istentisztelet volt, valóban.

II. ZENEI SORSKÖZÖSSÉG

Az 50 éves Budapesti Monteverdi Kórus emlékkönyve

Különleges, kettős jubileumra készült kötettel ajándékozta meg barátait a Monteverdi Kórus 2021 karácsonyán. Az időzítés is különleges, ugyanis az ilyen ünnepi írás („Festschrift”) gyakorta lekési az ünnepet (akár évekkel), ezúttal viszont már *ünnep előtt* elkészült, hiszen a jubileum éve 2022.

A kötet lapjairól a jubiláló közösségnek és vezetőjének kettős portréja bontakozik ki, páros története sejlik fel. A jubileum legnagyobb különlegessége ugyanis, hogy az énekkar, alapító karnagyának vezetése alatt járta végig ezt a fél évszázados, nem mindennapi utat. „Zenei sorsközösségben”, ahogyan azt a kórus egyik alapító énekese írja. (196. o.) A könyv sajátossága, személyes emlékkönyvszerűsége pedig abban ragadható meg, hogy nem eseménysorokra, nem a (különben tiszteletet érdemlő és parancsoló) „eredmények” felsorakoztatására helyezi a hangsúlyt, hanem mindezek emberi-közösségi oldalát állítja előtérbe.

Az emlékkönyv 14 fejezetre tagolódik, az ezekben gyűjtött különböző műfajú és hangvételű írások a Monteverdi Kórus életének más-más szakaszát, tevékenységének különböző oldalait mutatják be. A könyvet lapozgatva azután rétegről rétegre („pli selon pli”) jutunk egyre beljebb „a Monteverdi” sajátos világába. Az indulás évei, a fennmaradás nehézségei, a hazai és nemzetközi sikerek, ismertség és elismertség – ezek a kóruséletrajz állomásai. A pálya

szakmai oldalát jól jellemzi a repertoár gazdagodása és tágassága Palestrinától John Rutterig, Csíkszentdomokostól (*Ima alkonyi harangszóra*) Argentínáig (*Misa Criolla*). Jellemzi továbbá a XIX-XX. századi magyar kórusirodalom, melyet műsorán tart, a kortárs zene, amelyet bemutat, és jellemzi az előadói teljesítmény, amely megbízhatóan professzionális – ahogyan ezt Párkai István a 20. évforduló alkalmából kiemeli (31. o.), magaslatait pedig olyan monumentális előadások érzékeltethetik, mint a Monteverdi *Vespro* vagy a Verdi *Requiem*.

A szakma mögöttése, az emberi dimenzió, mondhatnánk, a condition humaine sok mindent magába foglal. Benne van a felkészülés fegyelme és izgalma (a szólamok egyéni vagy kiscsoportos felmondása), a próbák és a szereplések zenei és társas élmény-vetülete (ahogyan arról az együttes tagjai beszámolnak), az utazások, „kalandok földön, vízen, levegőben” (ismét egy énekkari tagot idézve, 83. o.), találkozások lehetősége különféle emberekkel, vidékekkel, ízekkel, a kötetlen együttlétek jókedve, amely az emlékkönyv számos írásából sugárzik, meg az együttesnek a családtagokra is kiterjedő vonzása – a teljes élet. Életteljesség.

Szakma és emberség egysége a könyv egyik fontos – talán a legfontosabb – kórus-módszertani „tanulsága”, habár épp ez a dolog nem „tanítható”. Szőnyi Erzsébet írja, a 40. évforduló alkalmából: „A muzsikálást, a karvezetést meg lehet tanulni, akár sikerrel művelni is lehet, de az a kohézió, ami évtizedekig töretlenül összetart egy kórust, megfejthetetlen. Erre születni kell. Kollár Éva ezzel az adománnyal jött a világra.” (*A Magyar Kodály Társaság Hírei*, 2012/2, 12. o. A jubileumi kötetben 242. o.)

Habár egészében és lényegében sem a Monteverdi-jelenség, sem a sajátos karnagy karizma meg nem fejthető, lehetséges azonban egyes elemeit leírni, amihez az emlékkönyv jó segítséget ad.

Elindult egy kórus – 1972, ez a kötet második fejezetének címe. Hogyan is indult? „Ki alapította a Monteverdi Kórust?” „A rövidnadrágos, muzsikáló kedvű diákok” – állítja az alapító karnagy, a Leövey Klára Gimnázium egykori énektanára (17. o.), aki a diákok muzsikáló kedvét felébresztette; külső ösztönzést Petrovics Emiltől kaptak a fiatalok (198. o.), hogy a közös muzsikálást érettségi után is folytassák.

Folytassák, de hol? Egzisztenciális kérdés. Egy ideig lehet magánlakásban, amíg a szomszédok elviselik, vagy lehet iskolában, templomban, amíg engedik, és lehetett 22 éven át az OKISZ támogatásával, a szervezet Szentkirályi utcai székházában. *Az énekkar története a próbatermek tükrében* – ezt a címet is viselhetné az a visszaemlékezés, amelynek végén (128. o.) időrendi táblázat

nevesíti a működési helyszíneket. Ötven év, 13 „telephely” – hányatott életút, egy hatalmas ívű művészi pályafutás háttérében. Az emberi dimenzió: a belső erő, amely a nehézségek között megtart, és a szeretet, amely összetart.

A pálya, amelyről a könyv szól, hangsúlyozzuk újból, egyszersmind a karnagy, Kollár Éva művészi-emberi útja. Kollár Éva mesterei, példaképei áttételesen a kórust is formálják. Nagy nevek sorjáznak: Tamás Alajos, Katanics Mária, Szőnyi Erzsébet, Párkai István, Andor Ilona. (247. és 17. o.)

A hatások között időrendben az első Tamás Gergely Alajosé; aki a budai ferencesek egykori karnagyának kivételes talentumairól óhajt fogalmat alkotni, megteheti a Bösze Ádám szerkesztette *P. Tamás Alajos Emlékkönyv* alapján. Kollár Éva még általános iskolás korában kezdett énekelni a budai ferenceseknél, a templom Kapisztrán Kórusában ismerte meg későbbi férjét, meséli egy másik emlékkönyvben. (*Katanics. „A legmélyebben átélt szellem mágusa.”* 265–266. o.)

Középiskolai énektanára, Mohayné Katanics Mária, a Szilágyi Erzsébet Gimnáziumból, nemcsak kivételes szuggesztivitásával hatott Kollár Évára, hanem azáltal, ahogyan a karnagy, tanári és családanyai hivatást ötvözte: „ebből gondoltam, hogy talán nekem is sikerülhet ez a többszólamú életforma.” (Uo.)

A zeneakadémiai mesterek, Szőnyi Erzsébet és Párkai István emberi-művészitanári portréját, karakteres vonalakkal, már a Monteverdi Kórus emlékkönyve vázolja fel (22–24. és 30. o.), előbbire vonatkozóan megerősítve-kiegészítve mindazt, amit a 2020-ban megjelent és Márkusné Natter-Nád Klára által szerkesztett Szőnyi-emlékkönyvből „Kodály katonájáról” és a szuverén alkotóművészeiről tudunk.

Andor Ilona pedig a nagy közvetlen példa a Leövey Klára Gimnázium tantestületében, akinek világhíre a diákokat és a tanár-utódot egyaránt inspirálhatta.

Sorjáznak a jubileumi kötetben kollégák nevei is, akik az énekkar útját egyengették: Zakariás Anikó, Vass Lajos, Baross Gábor, a társművészetek világából a néptáncos Vásárhelyi László (az OKISZ egyik művészeti irányítója) – utóbbinak néhány 1997-ből származó méltató sorát is olvashatjuk. (194. o.) Nagyon sokan szerepelnek azután, a kötet számára 2021-ben készült írással – köszöntő sorokkal vagy akár több oldalnyi megemlékezéssel: Boda Gabriella (Franciaország), Czifra János (Salzburg), Csányi Tamás, Déri András, Eckhardt Mária (az „idősebb testvér”, vagyis az Országos Széchényi Könyvtár 1970-ben alakult énekkarának vezetője), Hartyányi Judit (Kollár Éva zeneakadémiai tanártársa), Horváth Gábor, Hraschek Katalin, Mindszenty Zsuzsánna,

Medveczky Ádám, Mohay Miklós, Nagy Márta, Ney Gábor, Nógrádi Péter, P. Ispán Franciska, Sapszon Ferenc, Sebestyénne Farkas Ilona, Tardy László, Tillai Aurél, Tóth Péter, Tóthpál József, Virág László (versben), Zádori Mária – a névsor zenei életünk valóságos keresztmetszetét adja. A felsorolt és a kötet számára újonnan készült írások mellett vannak régebbiek is: nyilatkozatok, Daróci Bárdos Tamásé (1992), Kocsár Miklósé (1997), és kritikák hangversenyekről, Körber Tivadar (1996), Nagy Olivér (1998) és mások tollából.

A kritikai műfajban a legkorábbi dokumentum Raics Istvántól való, és az énekkar 1981. december 15-i hangversenyét méltatja. Idézzük néhány sorát: „Az OKISZ Monteverdi Kamarakórusa gyönyörű műsort adott a Magyar Rádió 6-os stúdiójában, a kiváló Kollár Éva irányításával. A nyilvános adás során elbűvölően hangzottak el a régi zene nagyjainak a szép éneklés magasiskoláját reprezentáló alkotásai és korunk magyar szerzőinek kompozíciói.” A koncertműsor, melyet a *Rádió és Televízióújság* közölt, már szerkesztésében is „gyönyörű”. 1600 körüli madrigálsorozat – egy Tomkins-, öt Wilbye- és négy Monteverdi-szerzemény –, azután „Weöres Sándor-ciklus”, vagyis Bárdos Lajos, Gárdonyi Zsolt és Kodály egy-egy Weöres-megzenésítése, végül még egy Kodály-mű szólalt meg, a *Szép könyörgés*, melynek „hullámzását és abszolút intonációs tisztaságát [...] e nagy ívű énekari koncert méltó befejezésének” érezte a recenzens. (235. o.)

Néhány évvel a stúdióhangverseny után és néhány hónappal a zeneszerző halála előtt Bárdos Lajos részt vett az énekkar egyik próbáján (1986. április 16.), hogy útmutatásaival segítse a *Libera me*, az *Ave maris stella*, az *Első népdalrapszódia* és a *Régi táncdal* hiteles interpretációját. Kivételes, zenetörténeti alkalom, amelynek mintegy hiteles jegyzőkönyvi kivonatát közli a kötet, Kollár Éva egy 2019-ben elhangzott konferencia-előadása nyomán. (25–30. o.)

Bárdos Lajos a Budapesti Monteverdi Kórus próbáján (1986.04.16.)

Kollár Éva: Előadói utasítások néhány Bárdos Lajos (1899–1986) műhöz. A kóruséneklés eszközei a szöveg megjelenítés szolgálatában. Bárdos tanár úr a Budapesti Monteverdi Kórus próbáján, 1986. április 16-án

(Parlando, 2021/6.)

Az előzőekben a nevek nyomvonalát követve, a mesterektől és példaképektől indulva azon a magyar körképen tekintettünk végig, amely az emlékkönyvből kibontakozik.

Budapesti Monteverdi Kórus, 1987. július 15. Montrouge, teljes koncert (39:20)

Budapesti Monteverdi Kórus, Alpirsbach-i koncert 1983. augusztusa (29:59)

W. A. Mozart - Requiem KV 626 - Budapesti Monteverdi Kórus (47:26)

Fodor Beatrix – szoprán; Gaál-Wéber Ildikó – alt; Balczó Péter – tenor; Jekl László - basszus
Budapesti Vonósok - művészeti vezető - Botvay Károly, vezényel Kollár Éva
A hangverseny a Budapest Belvárosi Szent Anna templom-ban készült 2013-ban.

Hasonlóan láttató erejű körképet fest az emlékkönyv Kollár Éva és a Monteverdi Kórus kiterjedt nemzetközi kapcsolatrendszeréről: kórusversenyekről, a világ Monteverdi-kórusait megszólító fesztiválokról, vendégkarnagyokról, cserepartnerekről, hangversenykörutakról, a „XXI. Choralies” keretében Kollár Éva vezette franciaországi „magyar műhelyről” (174–175. o.), ahol a Monteverdi a bemutatókórus szerepét töltötte be. (Chants hongrois de pure source, magyar énekek tiszta forrásból – hirdeti a rendezvény programfüzete.) Példaképpen említjük még az argentin világsztár José Cura budapesti fellépéseit, ő volt a korábban hivatkozott Verdi *Requiem* és más előadások karnagya; próbamunkájának leírásából (166–169. o.) épülhet szakmabeli és zenekedvelő egyaránt. Mintegy az „argentin kapcsolat” ellenpontjaként a tekintet a Márton Áron Emlékév 2016-ban megvalósult erdélyi programsorozatára vetül, Szónyi Erzsébet művére, benne a fehér vértanú püspökre megnevezetlenül is nyilván utaló csíkszentdomokosi imával, „alkonyi harangszóra”. (186. o.) Ima a keleti végeken. Az emlékkönyv e fejezetének enigmatikus címe: *A zene határtalan*. – E művészi és földrajzi „szélső értékek” között szerepel azután mindenféle égtáj mindenféle élménye és zenéje: Itália, Spanyolország, Nyugat-Európa (a kontinens és a Szigetország); Szlovénia, Szlovákia, Csehország, Ukrajna és a nagy orosz föld.

A kötet végén kis adattárat találunk, amely felsorol több mint 440 egykori és jelenlegi énekkari tagot, több mint 200 szólistát (egyiküket önkényesen kiemelve: szerepel a névsorban Prevoz János, a Kapisztrán Kórus Bach *János-passió*

előadásainak valamikori evangélistája, a rózsadombi Kapisztrán Szent János templom nagyszombati *Exsultet*-énekese), 220 „jelentős” szereplést (tehát válogatást; a fent említett rádiókoncert például, amelyről Raics István méltatását idéztük, nem található a közzétett listán), felsorol azután több mint hetven ösbemutatót vagy magyarországi bemutatót – ezek jegyzékét egyelőre Szőnyi Erzsébet 2021-ben bemutatott, 2019-ben (!) Kollár Évának ajánlott *Virágfüzére* zárja („Kollár Évává ez a Virágfüzér, kéztől kézig, égig...” – áll a kottán, a Szerző keze írásával, 24. o.), a jegyzék legelején pedig Szabó Csaba egyik madrigálja szerepel (az itt említett 1976-os megszólaltatás azonban nem ösbemutató, valójában évekkel követte a kompozíció első marosvásárhelyi és magyarországi előadásait). Közül még az adattár sok más fontos és jellemző információt.

Budapesti Monteverdi Kórus, középen az alapító karnagy: Kollár Éva

[Claudio Monteverdi Christe \(2:51\)](#)

Az 50 éves Budapesti Monteverdi Kórus hangversenye a Szent Gellért Templomban
Vezényel: Kollár Éva

[Budapesti Monteverdi Kórus, Claudio Monteverdi: Lamento d' Arienne \(12:30\)](#)

A múlt ködéből került elő ez a kiváló felvétel, amely a kórus egyik legkedvesebb darabja volt. Pécssett a zsűri a mű megszólaltatását különdíjban részesítette. A négy tételből álló zenemű drámai erővel ábrázolja Ariadné és Thészeusz drámai véget érő szerelmét, Ariadné bánatát, sirámain.

Monteverdi Kórus, vezényel: Kollár Éva

[Giuseppe da Marzi: Dio del cielo \(2:52\)](#)

Az 50 éves Budapesti Monteverdi Kórus Szent Gellért templomban.

Szólót énekel: Kóbor András, vezényel: Kollár Éva

Budapesti Monteverdi Kórus, Luca Marenzio: Leggiarde ninfe (2:15)

Vezényel: Kollár Éva

J. S. Bach: Magnificat in D (30:49)

Budapesti Monteverdi Kórus és a KammerChor Hofheim(D) hangversenye a Szent István Bazilikában.

Közreműködnek: Darázs Renáta – szoprán; Kis Dóra – mezzo; Kiss Edit – alt; Megyesi Zoltán – tenor; Jekl László – basszus; Krasznai Gáspár – continuo, Budapesti Vonósok Hangversenymester – Pilz János, művészeti vezető – Botvay Károly.

Vezényel: Kollár Éva
(2016)**Budapesti Monteverdi Kórus, Johann Sebastian Bach: Der Geist hilft (8:39)**

1995. július 5-én, egy verőfényes szerdai napon, az olaszországi Goriziában, a kórusversenyen hangzott el ez a gyönyörű Bach darab. Talán soha nem kapott a kórus és vezetője szakmai közönségtől ekkora ovációt. A közönség nagy része a külföldi kórusok tagjaiból állt. Nemcsak a szövegejtés volt bravúros, de a jól megválasztott tempó, az árnyalt dinamika, valamint a barokk stílus ízléses megszólaltatása is.

Budapesti Monteverdi Kórus, Liszt Ferenc: Pater noster (7:00)

Vezényel: Kollár Éva

Saját koncertfelvétel/My own concert recording. Nemzetközi Kórusverseny/International Choir Competition Spittal 1991

Farkas Ferenc - Fényes angyal (1:41)

Budapesti Monteverdi Kórus, vezényel: Kollár Éva

Budapesti Monteverdi Kórus - Halmos László: Minden földek (Omnis terra) (1:41)

Vezényel: Kollár Éva

(Budavári Mátyás-templom, 2011.12.11.)

Szőnyi Erzsébet: Ima alkonyi harangszóra - Budapesti Monteverdi Kórus

Vezényel: Kollár Éva

Budavári Mátyás-templom 2015

BUDAPESTI MONTEVERDI KÓRUS (2:26)

Szőnyi Erzsébet: Kívánjatok békét Jeruzsálemnek – kánon - Ps. 122

Vezényel: Kollár Éva

BUDAPESTI MONTEVERDI KÓRUS (2:19)

Szőnyi Erzsébet: Hóttalan a hegyek inge – Nagy Gáspár

Vezényel: Kollár Éva

Csemiczky Miklós - Pater Noster (3:03)

Budapesti Monteverdi Kórus, vezényel: Kollár Éva

Budavári Mátyás-templom 2015

Budapesti Monteverdi Kórus, Gyöngyösi Levente: Két keserű népdal; Missa brevis

két tétel (13:46)

A Missa brevis két tétel: Kyrie - Agnus Dei.
Vezényel: Kollár Éva

Budapesti Monteverdi Kórus (26:00)

Szőnyi Erzsébet: Hótalan a hegyek inge (Nagy Gáspár); Huszár Lajos: Kyrie – bemutató;
Johannes Brahms: Nänie (Friedrich v. Schiller); Claude Debussy: Dieu, Yver (Charles.
d’Orléans); Szőnyi Erzsébet: Anakreoni dal/ Gyere, boldogan borozzunk! (Devecseri Gábor
fordítása).

Közreműködik: Járai Márta, Farkas Lilla, Besse Attila, Boda Éva, Hajsrekker Krisztina,
Szabó Sarolta, Ágoston Ferenc, Kóbor András, György Norbert és Szabó Péter – ének; Ney
Gábor – zongora
Vezényel: Kollár Éva

Budapesti Monteverdi Kórus, pátyi adventi koncert, 2022.12.17. 19 óra (1:08:08)

Kodály Zoltán: Adventi ének

Üdvözlő beszéd: dr. Kővágó István

M.A. Charpentier: Kyrie – Messe de Minuit f

Furulyán közreműködik: Tóth László, orgonál: Krasznai Gáspár

Johann Sebastian: Bach In dulci jubilo O Jesulein süß Gloria sei dir

Orgonán kísér: Krasznai Gáspár

Petronio Franceschini: Sonata

Trombitán előadja: Borsody László és Csány Imre, orgonál: Krasznai Gáspár

Pilinszky János: Advent: A várakozás megszentelése

Ady Endre: Karácsonyi rege

Előadja: Havas Judit

Max Reger: Unser Lieben Frauen Traum

Gabriel Fauré: Cantique de Jean Racine – Jean Racine éneke

Orgonán kísér: Krasznai Gáspár

Liszt Ferenc: Ave Maria

Antonio Caldara: Te Deum részletek

Trombitán előadja: Borsody László és Csány Imre, orgonál: Krasznai Gáspár

C. Saint-Saens: Tollite hostias

Harkai Gábor plébános úr szavai

Kodály Zoltán: Esti dal

Vezényel: Kollár Éva

Az emlékkönyv tekintélyes részét a hazai és más országbéli jubileumi köszöntők szövegei alkotják (a szerzők neve mellett mindig ott látjuk arcképüket is), ezekhez és régebbi írásokhoz Kollár Éva készített rövidebb-hosszabb bevezetőt (az általa jegyzett sorokat aranybetűs iniciálé-féle emeli ki, egyszerűen és informatívan, dekoratívan és mégis diszkréten), továbbá nagyon sok – régebbi vagy újonnan készült, komoly vagy humoros-játékos – írás, krónika, emlékirat, paródia stb. származik az énekkar tagjaitól (ezeket az „Így írunk mi” feliratú szövegeket ugyancsak szerzőik arcképe illuminálja).

Az arany különböző árnyalatai vissza-visszatérnek háttérszínekben, kereteken, feliratokban, mottókban – a kötet harmóniája jelentésszerű, a kórus munkáját nyilván jellemző belső harmónia látható megjelenítése (családi harmónia). Nagyon gazdag a könyv képanyaga, meghívók, újságkivágások, különböző műfajú fotók – a portrén kívül életkép, beállított csoportkép, utcakép, tájkép, tárgyfoto – nagy változatossága segíti az olvasót, hogy az énekkar élettörténetébe mintegy személyében is bevonódjék.

A szerkesztésben – a szövegek sorrendjének megválasztásában – és az adatok pontosságában itt-ott bizonyos nagyvonalúság tapasztalható; az sem hagyható szó nélkül, hogy az utalások némelyikét csak a kórus életébe beavatottak érthetik. Ugyanakkor e rövid ismertetőből is kitűnik és nem is lehet eléggé hangsúlyozni, hogy – habár nem szakkönyv, mégis – a szakmabeliek számára igazán forrásértékű ez a gyűjtemény; annál inkább fájlató, hogy nem tartalmaz az eligazodást segítő névmutatót. Mindezen hiányokért azonban messzemenően kárpótol a nemes tartalom és az elegáns megjelenés.

(50 éves a Budapesti Monteverdi Kórus. Szerkesztette: Kollár Éva, Pintér Monika; kép: Gózonné Genszky Gabriella, dizájn: Pintér Boróka. Kiadja a Budapesti Monteverdi Kórus Alapítvány, 2021. A kötethez dr. Kutnyánszky Csaba professzor, a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem rektorhelyettese írt ajánlást.)

Kórusunk együtt megélt fél évszázados történelmét, muzsikáját, életének minden szépségét lehetetlen egyetlen könyvben bemutatni, így csak szemelgethettünk az emlékeinkből. Megpróbáltunk sok-sok színes képet adni izgalmas és boldogító perceinkről. A fölfedezés reményével mindig újra kezdtük, ismeretlen zenei élmények, új tájak és új barátok felé indultunk. Mert jó volt együtt muzsikálni a közös örömmért, amihez az időnket és a szeretetünket adtuk, ahogy boldogan tesszük ezt ma is.

Kovács Éva

50 éves a Budapesti Monteverdi Kórus
A kötet borítójának hátoldala